

Camilla

Camilla: »Jobbet har ikke forandret mit syn på mænd. Min eks har«
For seks år siden blev sexarbejderen Camilla kærestet med en af sine kunder. Det gik galt.

CAMILLA

Er 33 år gammel, mor og læser humaniora på Københavns Universitet.
Hun begyndte i branchen som telefondame, og har de sidste seks år solgt sex på forskellige bordeller.
Hun er uddannet socialrådgiver og er netop kommet ud af et voldeligt forhold til en tidligere kunde.

Camilla er mor, studerende og momentant følelsesløs over for mænd.

Efter et opslidende forhold til en tidligere kunde går hun i terapi - men jobbet på bordellet har aldrig været et problem for hende.

»Jeg begyndte i branchen som telefondame. Jeg var i tyverne, havde et lille barn, et job som socialrådgiver og ingen penge. Jeg fik telefонтjansen gennem en ven, men vidste intet om miljøet - ikke engang, at der findes annoncerne bag i Ekstra Bladet«.

»Efter nogle måneder blev jeg nysgerrig på, hvad der foregik på den anden side af døren. Altså, hvad foregår der egentlig? Jeg var nødt til at prøve det af. Efter første vagt stod jeg med ti fede lapper i hånden. Oi! Det var nemt, det var sjovt - og der var både til nyt legetøj og til ferien. Hold da op, tænkte jeg, det bliver jeg bare ved med«.

»Den aften, jeg møder Nick, er jeg ved at følge en gæst ud. Fru Larsen, min telefondame, siger til mig: der er en ung herre, der venter på dig. Jeg går ind og hilser, og der sidder han: mørkt hår, helt tæt klippet. Store, næsten sorte øjne. Jeg kigger på ham og ved: ham der, ham skal jeg giftes med«.

»Han skulle have en halv time, og bagefter gav jeg ham mit nummer og sagde: hvis du ser mig ude i byen, så scor mig lige. Så lå der en masse beskeder til mig, da jeg kom hjem. Vi har stort set været sammen lige siden«.

Elsker Nick - og hader mænd »Der går nogle uger, så flytter vi sammen og snakker om at stifte familie. Han accepterer mit arbejde, og jeg føler mig fri, fordi jeg ikke skal lyve i mit parforhold. Men Nick har mange spøgelseser inde i sig selv, og han kommer ud i et voldsomt stofmisbrug«.

»Pludselig er det et issue for ham, at jeg er pige, og han stjæler mine penge. Han banker mig, han voldtager mig. Kan man blive voldtaget af en, man holder af og bor sammen med? Det kan man godt, har jeg fundet ud af«.

»Jeg elsker ham stadigvæk. Vores forhold stoppede for to måneder siden, men vi har rigtig svært ved at give slip. Jeg går i terapi for at forstå, hvorfor jeg bliver ved med at elske en, der har gjort mig så ondt. Hvis en hvilken som helst anden mand på arbejde eller på gaden havde slået mig, så havde han fået igen«.

»Men lige med Nick går det dybt. Han har rørt ved en del af min sjæl, som jeg ikke har turdet give til andre, men han er også den, der har misbrugt den mest. Han har ændret nogle fuldstændig fundamentale ting inde i mig. Min tillid til andre mennesker og troen på mig selv og mine egne evner«.

»Jeg hader mænd. De skulle skydes offentligt mellem klokken 9 og 17 hver dag. Fuld jagt. Det er ikke mit arbejde, der får mig til at føle sådan. Det er Nick. Mændene på arbejde skal jeg ikke involvere mig i følelsesmæssigt. De går hjem bagefter, jeg har tjent nogle gode knaster, og vi har haft det superhyggeligt«.

»Mænd er jo også sjove. Nogle af de gæster, jeg har haft i mange år, er kommet for tæt på. Så har jeg været nødt til at sige: 'beklager, men jeg kan ikke have dig mere. Du forventer noget af mig, som jeg ikke kan give dig'. Ellers invaderer de noget i mig, som ikke hører til i mit arbejde. Jeg er slet ikke klar til at have en mand i mit liv lige nu, men jeg håber, at det ændrer sig igen. Når jeg har lært at vælge de rigtige mænd«.

Knep mig og skrid

»Folk vil gerne gøre sex til noget helligt. Det kan det sagtens være - men må det ikke også godt være noget andet? Jeg har aldrig nogensinde haft svært ved at skelne følelsesmæssigt mellem sex på arbejde og privat. Kærligheden giver en anden form for samhørighed. Det er svært at forklare«.

»På bordellet er sex rent fysisk, og jeg kan lide det dyriske i det. Knep mig og skrid. Der er ikke nogen, der kommer under huden på mig. Men derhjemme åbner du op for et andet menneske og lader det komme tæt på. Du kravler helt ind i den, du elsker, du gi'r dig selv. Jeg er håbløs romantiker. Virkelig. Jeg tror på den eneste ene - men for mig har han været der«.

»I starten var jeg dybt forarget over, at der kommer så mange gifte mænd. Jeg var glad for, at det ikke var min mand. Indtil jeg fandt ud af, at Nick har været sammen med en masse af mine kollegaer, for at hævn sig på mig. Det gjorde så ondt. Jeg ville ønske, mændene var ærlige omkring det, også over for deres koner«.

»Nogle gange fortæller de meget åbenhjertigt, at deres sexliv er gået fuldstændig i stå: 'Hvad fanden gør jeg?'. Så står man der med en frustreret mand, der gerne vil sin kone, sine børn og sit familieliv, men samtidig har et fysisk behov, han ikke får opfyldt. Og hvad siger man så?«.

Er blevet seksuelt mere åbent

»På bordellet har jeg lært at åbne mig seksuelt. Jeg har lært at tænde på mig selv. Ja, det er narcissistisk - men jeg kan godt lide at blive set på. Når det er dårlig sex, kigger jeg på mig selv i spejlet og tænker: fuck, du er fræk. Tidligere havde jeg ikke meget fokus på min kvindelighed. Jeg gemte mig meget mere. Når jeg havde en dårlig hårdag, ville det aldrig være faldet mig ind at flirte med fyre på gaden. Når jeg ligner lort, kan jeg da ikke tillade mig at kigge på folk. Nu sender jeg tit lige de der øjne, du ved«.

»Når jeg er på arbejde, er jeg ikke mor, og jeg er ikke studerende. I de otte timer behøver jeg ikke tænke på, at jeg har en aflevering, eller at jeg skal nå at læse 100 siders videnskabsteori til på onsdag. Det er dér, jeg udfolder min seksualitet. Jeg elsker det på godt og på ondt, det er et beskidt miljø. Mand, det er en hønsegård, men jeg kan ikke undvære det«.

»Når jeg går derfra, er jeg mor igen. Så bager jeg pandekager og pynter op til jul, er sammen med mine veninder og spiller Trivial Pursuit, hygger med mine forældre og går i Magasin«.

Branchen må ikke blive ens identitet

»Jeg meldte meget klart ud til mine forældre og veninder, at jeg havde tænkt mig at blive sexarbejder. De sagde: okay - men hvis vi kan se, du får det dårligt, skal du lytte til os. Foreløbigt er der gået seks år. Det er rigtig vigtigt, at man har haft nogle almindelige parforhold, inden man begynder i branchen«.

»Man skal have en idé om, hvem man er og hvad man tænder på. Så skal man stadig lige finde ud af, hvornår og hvordan man siger fra. Det lærer man gradvist. Jeg er meget afklaret med det, jeg gør, og jeg kan ikke forestille mig, at jeg pludselig skulle få PTSD«.

»Jeg har altid haft en nysgerrig, oprørske side, og da jeg var yngre, tog jeg en masse stoffer. Det er den ene halvdel af mig. Samtidig er jeg dybsindig, melankolsk og meget nørdet. Jeg vil ikke undertrykke nogen af delene, men det er en rigtig svær kombination at være sådan«.

»Det nager mig, at man ikke bare kan sige: nå, jeg læser sgu humaniora på Københavns Universitet, og ud over det er jeg sexarbejder. Så snart du nævner det, har de glemt, at du er en intelligent pige, og at du er mor, studerende og interesserer dig for kunst og kultur. De hører kun ordet sexarbejder. Så bliver du dømt ud fra det«